

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Mihail Gafton în numele inculpatei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

***Cociu Victoria XXXXX, născută la XXXXX,
originară și domiciliată XXXXX.***

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 15.11.2017 până la 07.11.2018;

Instanța de apel de la 07.12.2018 până la 03.04.2019;

Instanța de recurs de la 21.06.2019 până la 13.11.2019.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 07 noiembrie 2018, inculpata Victoria Cociu a fost achitată de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a indicat că, de către organul de urmărire penală Victoria Cociu se învinuiește că, având scopul neexecutării intenționate și eschivării de la executare a hotărârii instanței de judecată, cunoscând cu certitudine că în privința sa, a fost emisă la 08 februarie 2016, Hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, privind încasarea datoriei de la Victoria Cociu, în beneficiul lui Victor Mardari a sumei de 300 euro cu titlu de datorie, în lei moldovenești la cursul oficial al BNM la momentul executării hotărârii și 2 690 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, pe care aceasta intenționat nu a executat-o.

Potrivit hotărârii instanței de judecată a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, din 13 octombrie 2016, Victoria Cociu a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod Contravențional și anume pentru „neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată”.

Astfel acțiunile lui Victoria Cociu, au fost încadrate în prevederile art. 320 alin. (1) Cod penal, neexecutarea hotărârii instanței de judecată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: Victoria Cociu să fie recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) din Codul penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În motivarea apelului, acuzarea a invocat că instanța de fond eronat a apreciat probele administrate în respectiva cauză penală, or, vinovăția inculpatei a fost pe deplin demonstrată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2019, apelul declarat de către procuror a fost admis, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre după cum urmează:

Victoria Cociu se recunoaște vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi a-i numi pedeapsă sub formă de 1 an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

Conform art. 90 Cod penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatei Victoria Cociu pe o perioadă de probațiune de 1 an.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a constatat că, Victoria Cociu având scopul neexecutării intenționate și eschivării de la executare a hotărârii instanței de judecată, cunoscând cu certitudine că în privința sa, a fost emisă la 08 februarie 2016, hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău, privind încasarea datoriei de la Victoria Cociu, în beneficiul lui Victor Mardari a sumei de 300 euro cu titlu de datorie, în lei moldovenești la cursul oficial al BNM la momentul executării hotărârii și 2 690 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, pe care aceasta intenționat nu a executat-o. Potrivit hotărârii instanței de judecată a Judecătorei Botanica, mun. Chișinău, din 13 octombrie 2016, Victoria Cociu a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod Contravențional și anume pentru „*neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată*”.

Acțiunile Victoriei Cociu, instanța de apel le-a încadrat juridic în prevederile art. 320 alin. (1) Cod penal, ca neexecutarea hotărârii instanței de judecată sau eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale.

Instanța de apel menționat că, în pofida faptului că inculpata Victoria Cociu nu a recunoscut vina, vinovăția acesteia este demonstrată integral prin probele

acumulate legal în cadrul urmăririi penale, care au fost examinate în instanța de judecată și recercetate și verificate în cadrul instanței de apel și anume: *declarațiile martorilor Victor Mardari, Victor Cogîlnicean, procesul-verbal de ridicare din 17.05.2017 în cadrul căruia au fost ridicate copia hotărârii instanței de judecată nr. 2-4753/15 din 08.02.2016, copia titlului executoriu nr. 2-4753/15 din 08.02.2016. copia hotărârii instanței de judecată nr. 4-180/16 din 13.10.2016 (f.d. 37); hotărârea instanței de judecată nr. 4-180/16 din 13.10.2016 prin care s-a recunoscut vinovată Victoria Cociu în comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional, pentru neexecutarea documentului executoriu nr. 2-4753 din 08.02.2016 (f.d. 40); procesul-verbal de examinare a obiectului din 18.05.2017, în cadrul căruia au fost examinate copia hotărârii instanței de judecată nr. 2-4753/15 din 08.02.2016, copia titlului executoriu nr. 2-4753/15 din 08.02.2016 și copia hotărârii instanței de Judecată nr. 4-180/16 din 08.02.2016 (f.d. 41).*

Astfel, analizând obiectiv circumstanțele cauzei în raport cu probele prezentate instanța de apel a conchis că, instanța de fond greșit a constatat că în materialele cauzei nu se conțin probe care ar demonstra vinovăția inculpatei în cele imputate, indicând că în acțiunile ultimei lipsesc elementele infracțiunii prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal.

Subsecvent, instanța de apel a indicat că, declarațiile martorului Victor Mardari audiat în instanța de apel și fond corespund realității și circumstanțelor cauzei, fiind neschimbate pe parcursul urmăririi penale și a cercetării judecătorești, ce coroborează cu celelalte probe și anume declarațiile martorului Victor Cogîlnicean, probele materiale cercetate și verificate în instanța de apel și dovedesc vina inculpatei Victoria Cociu.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, instanța de fond a respins în totalmente probele acuzării, prin care cu certitudine se confirmă comiterea faptei prejudiciabile prevăzute de legea penală și greșit a ajuns la concluzia de achitare pe motiv că, fapta inculpatei nu întrunește elementele infracțiunii.

Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal urmează a fi relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive: Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 320 alin. (1) Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării sau eschivării de la executarea hotărârii instanței de judecată. Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal constă în fapta prejudiciabilă exprimată în inacțiunea de executare sau eschivare de la executarea hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale. În esență, ambele aceste modalități se reduc la refuzul expres (neexecutarea) sau refuzul tacit (eschivarea) de la executarea hotărârii instanței de judecată.

Raportând cele menționate mai sus la speță, instanța de apel a reținut că, inculpata a realizat latura obiectivă a infracțiunii incriminate, or, în mod intenționat nu execută și se eschivează de la executarea hotărârii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 08 februarie 2016 (f.d.38), în cadrul procedurii de executare silită desfășurată de executorul judecătoresc Victor Cogîlnicean, fapt pentru care a fost sancționată cu amendă în mărime de 1 000 lei, în baza art. 318 alin. (1) Cod contravențional, în temeiul hotărârii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 13 octombrie 2016 (f.d.40).

Contrar opiniei instanței de fond privind lipsa hotărârii irevocabile în privința Victoriei Cociu cu privire la aplicarea sancțiunii pentru comiterea contravenției de neexecutare sau eschivare de la executarea unei hotărâri judecătorești, instanța de apel a menționat că, dispoziția normei prevăzută la art. 320 alin. (1) Cod penal, reglementează posibilitatea tragerii la răspundere penală doar dacă fapta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale. Prin urmare, condiția de bază în vederea aplicării art. 320 Cod penal, este ca făptașul să nu execute sau să se eschiveze de la executarea hotărârii instanței de judecată. în continuare, după aplicarea sancțiunii contravenționale conform art. 318 Cod contravențional. Norma penală nu prevede condiția existenței unei hotărâri irevocabile în acest sens, or, hotărârea emisă pe cauza contravențională este executorie din momentul pronunțării, însă cu drept de atac cu recurs în termen de 15 zile.

În acest context, instanța de apel a menționat că, fiind audiat suplimentar în ședința instanței de apel, martorul Victor Cogîlnicean a declarat că *„titlu executoriu l-a primit la executare în martie 2016. După sancționarea contravențională debitorul Victoria Cociu nu a achitat nimic creditorului Victor Mardari. Până a fi sancționată contravențional în nenumărate rânduri a fost citată cu scrisori recomandate cu aviz de recepție. Ultima ieșire la domiciliul părinților debitorului Victoria Cociu aceasta a comunicat că nu recunoaște nicio datorie și acest document executoriu. Până la momentul actual Victoria Cociu nu s-a prezentat la biroul executorului judecătoresc pentru a întocmi un grafic de achitare a datoriei în tranșe. Victoria Cociu nu execută cu rea-voință hotărârea instanței judecătorești. Avizele de recepție au fost expediate procurorului pentru a fi anexate la dosarul penal. La prima discuție Victoria Cociu a recunoscut datoria, însă ulterior a negat faptul că are datorie față de Victor Mardari. Prima data debitorul a recunoscut că a fost angajată neoficial, dar nu a achitat nimic creditorului. După debitor nu sunt înregistrate bunuri mobile sau imobile pentru a avea posibilitatea să le urmărească”*.

Subsecvent, conform conținutului declarațiilor martorului Victor Cogîlcean apreciate în coraport cu probele anexate de către acuzare, instanța de apel a constatat că inculpata a săvârșit fapta infracțională prevăzută la art. 320 alin. (1) Cod penal, or,

după aplicarea sancțiunii contravenționale în temeiul hotărârii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 13 octombrie 2016, executorul judecătoresc Victor Cogîlnicean a întreprins mai multe acțiuni de executare silită, iar inculpata Victoria Cociu nu a executat intenționat și s-a eschivat de la executarea hotărârii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 08.02.2016.

Neexecutarea intenționată a hotărârii judecătorești de către Victoria Cociu se manifestă prin refuzul expres (*comunicat verbal de către inculpată, conform declarațiilor martorilor Victor Cogîlnicean, Victor Mardari*) de a executa hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 08.02.2016, prin care s-a dispus încasarea de la acesta în beneficiul lui Victor Mardari a datoriei în mărime de 300 Euro și cheltuieli de judecată în sumă de 2 690 lei. De asemenea, prin refuzul de a întoarce datoria prin ascunderea veniturilor fiind angajată neoficial din declarațiile debitorului Victoria Cociu depuse executorului judecătoresc, astfel fiind imposibilă urmărirea veniturilor și executarea silită a hotărârii.

Totodată, eschivarea de la executarea hotărârii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 08.02.2016 se manifestă prin schimbarea domiciliului inculpatei fără a comunica acest fapt executorului judecătoresc, eschivarea de la prezentarea în fața executorului judecătoresc ș.a.

Cu referire la declarațiile inculpatei oferite în prima instanță, potrivit cărora nu recunoaște vina în comiterea faptei incriminate, instanța de apel a stabilit că declarațiile date prezintă o modalitate de apărare a inculpatei, cu scopul de a fi exonerată de răspundere penală, pentru faptele comise, deoarece ele se combat de întreaga sistemă de probe analizate mai sus și care integral demonstrează vina dânzei în comiterea infracțiunii imputate.

Referitor la declarațiile inculpatei care în ședința instanței de apel a recunoscut că are datorie față de Victor Mardari și actualmente este de acord să restituie datoria dar în rate, instanța de apel a subliniat că, inculpata nu s-a prezentat la oficiul executorului judecătoresc Victor Cogîlnicean la nenumărate citații cu scrisori recomandate cu aviz de recepție pentru a iniția procedura de executare silită a hotărârii, ultima nu s-a prezentat și nu a solicitat executarea hotărârii enunțate în tranșe.

Instanța de apel a indicat că, latura subiectivă a infracțiunii este manifestată prin intenția directă a inculpatei, care își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit în mod conștient, survenirea acestora. Prin urmare, cunoscând despre punerea în executare silită a hotărârii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 08.02.2016, prin care s-a dispus încasarea mijloacelor bănești din contul inculpatei în beneficiul lui Victor Mardari,

fiind sancționată contravențional pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea executării hotărârii nominalizate, a continuat să se eschiveze și să evite executorul judecătoresc Victor Cogîlnicean. Intenția directă a inculpatei de a se eschiva de la executarea hotărârii din 08.02.2016, se demonstrează și prin faptul că, prezentându-se la sediul biroului executorului judecătoresc ultima i-a comunicat că nu-i va achita nicio sumă creditorului Victor Mardari, fapt confirmat prin declarațiile martorilor Victor Cogîlnicean și Victor Mardari, astfel inculpata și-a exprimat direct dezacordul în vederea executării hotărârii.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatei, instanța de apel a precizat că, careva circumstanțe agravante n-au fost stabilite, iar ca o circumstanță atenuantă instanța a reținut prezenta unui copil minor la întreținerea făptașei, inculpata a comis o infracțiune ușoară, nu are antecedente penale, anterior nu a fost condamnată, nu figurează la evidența medicului narcolog și psihiatru.

Din conținutul componentei de infracțiune prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal (în vigoare la momentul comiterii faptei) reiese stabilirea de către legiuitor a unei pedepse sub formă se pedepsește cu amendă în mărime de la 200 la 300 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 2 ani. Totodată, instanța de apel a reținut argumentele inculpatei privitor la imposibilitatea executării pedepsei sub formă de amendă, deoarece la momentul actual aceasta nu este angajată oficial în câmpul muncii și nu are venituri pentru a executa o pedeapsă pecuniară, are un copil minor la întreținere și este în proces de divorț.

Instanța de apel a ajuns la concluzia de a-i acorda inculpatei în limitele legii o șansă de a se reabilita față de societate pentru fapta comisă și de a demonstra abilitățile de personalitate cu șanse de realizare. În acest scop, instanța a dispus condamnarea Victoriei Cociu cu suspendarea condiționată a executării pedepsei și stabilirea unei perioade de probațiune de 1 ani, în temeiul art. 90 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Mihail Gafton în numele inculpatei Victoria Cociu, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei cu menținerea sentinței de achitare.

În susținerea celor solicitate, avocatul remarcă că, în acțiunile inculpatei lipsesc elementele infracțiunii imputate, și anume latura subiectivă și obiectivă.

De asemenea, recurentul indică că, instanța de apel eronat a pus semn de egalitate între noțiunea de incapacitate financiară și plată.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și ținând cont de cele expuse în referință de către procuror,

Colegiul penal conchide că acesta este vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Recurentul invocă temei pentru declararea recursului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, și anume că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, ea cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Mai mult ca atât, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii prevăzute în art. 320 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de recurs respinge afirmațiile recurentului, deoarece instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată.

Totodată, Colegiul penal reține că, eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, dar trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpata nu este vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal o consideră neîntemeiată.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (*persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea*).

Astfel, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău prin decizia din 03 aprilie 2019, s-a expus clar și minuțios, indicând fiecare element al infracțiunii prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal, raportând la acțiunile ilegale întreprinse de către inculpată și corect a ajuns la concluzia că ultima se face vinovată de cele imputate (*vezi pct. 4.1. din prezenta decizie*).

De asemenea, Colegiul penal reamintește că, latura obiectivă a infracțiunii se realizează prin acțiune sau inacțiune. Acțiunea se manifestă prin împotrivirea persoanei obligate să execute hotărârea judecătorească care se exprimă *oral sau în scris*, încearcă să lovească sau lovește, exprimă amenințări persoanelor care execută hotărârea, interdicții, săvârșesc acte de corupere a persoanelor cu funcții de răspundere obligate să controleze ori să execute această hotărâre, indiferent dacă aceste acțiuni au avut loc la începutul, mai târziu, în cursul executării hotărârilor judecătorești. Prin noțiunea de hotărâri ale instanței de judecată se înțeleg hotărârile date de către instanță în cauzele civile, penale, contravenționale, contencios administrativ, intrate în vigoare și pasibile de executare. Latura subiectivă se manifestă numai prin intenție directă. Făptuitorul conștientizează că prin acțiunile sau inacțiunile sale nu execută intenționat sau se eschivează de la îndeplinirea hotărârii instanței de judecată și dorește acest rezultat. Motivele neexecutării intenționate nu influențează la încadrarea faptei în baza acestui articol.

Racordând cele menționate mai sus cu alegațiile apărătorului, Colegiul penal conchide că, poziția acestuia este doar o metodă de apărare prin care inculpata să se eschiveze de la răspundere penală, or, poziția recurentului precum că instanța nu a

făcut o diferență între imposibilitatea de plată din motive de incapacitate financiară a inculpatei și neexecutarea intenționată este una eronată.

În acest sens, Colegiul penal subliniază că din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine că inculpata a cunoscut despre hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 08.02.2016, prin care s-a dispus încasarea mijloacelor bănești din contul inculpatei în beneficiul lui Victor Mardari, fiind sancționată contravențional pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea executării hotărârii nominalizate, a continuat să se eschiveze și să evite executorul judecătoresc Victor Cogîlnicean.

Mai mult, aceasta și-a schimbat domiciliu fără să informeze și nu a întreprins careva acțiuni prin care să stabilească o înțelegere de tranșare a datoriei, să informeze executorul judecătoresc despre acest fapt, care ar demonstra intenția ultimei de a executa hotărârea.

Din contra din declarațiile executorului judecătoresc Victor Cogîlnicean și ale martorului Victor Mardari se constată că, Victoria Cociu a declarat că nu va achita nicio sumă lui Victor Mardari, astfel ultima s-a împotrivit să execute hotărârea judecătorească, prin care a realizat latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal, exprimându-și totodată și intenția directă de a nu executa hotărârea instanței.

Astfel, argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatei, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală și este întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză.

Argumentele invocate de către recurent nu au suport probatoriu, contravin probelor administrate și prin urmare, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mihail Gafton în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui *Cociu Victoria XXXXX* ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *12 decembrie 2019*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan

Copia corespunde originalului.

Judecător

Ion Guzun